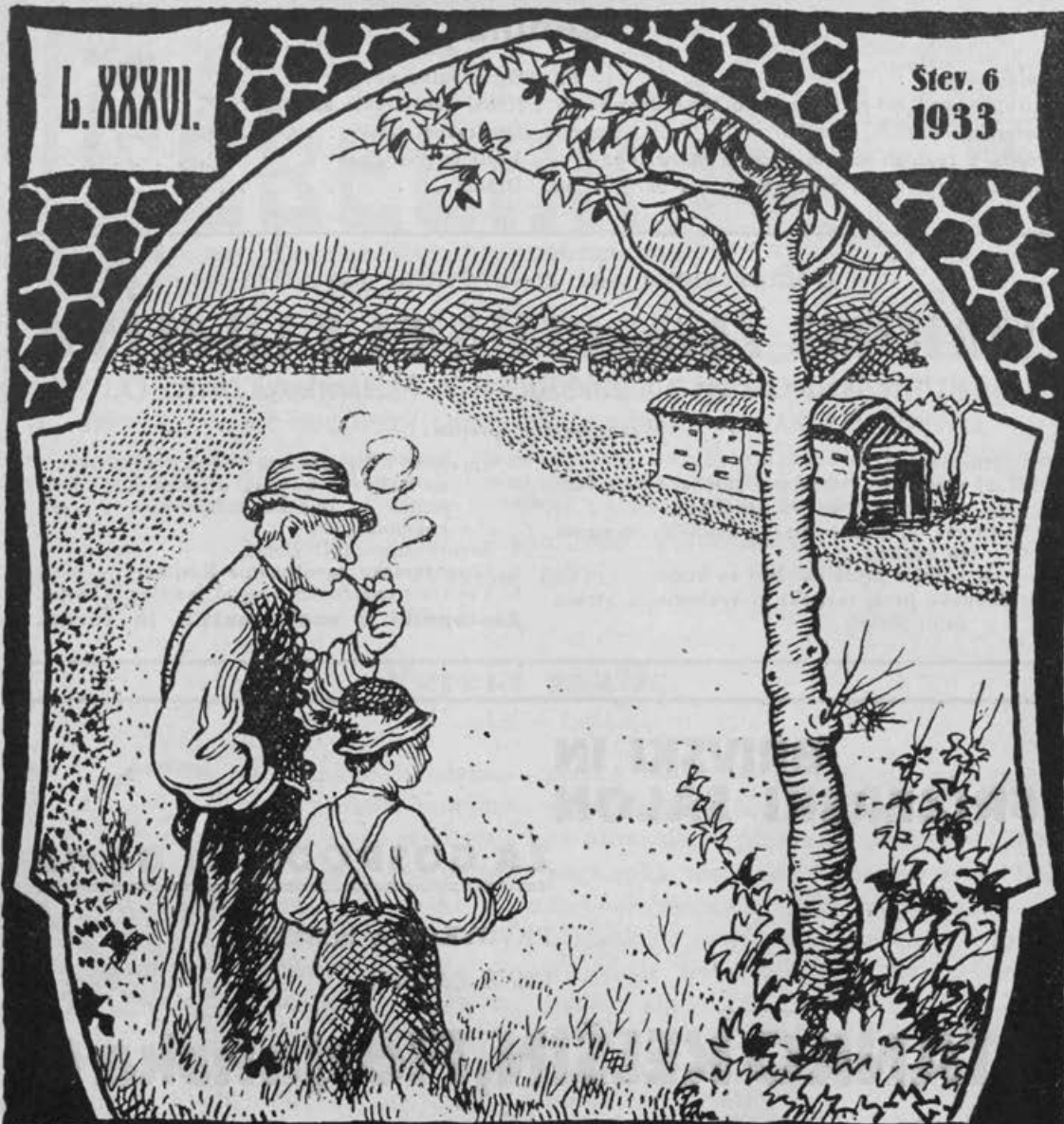

L. XXXVI.

Štev. 6
1933

 SLOVENSKI
ČEBELAR
GLASILO ČEBELARSKEGA DRUŠTVA
ZA SLOVENIJO

Vsebina:

Vzreja matic	81	Opazovalne postaje	88
Kako vpliva velikost panja na razvoj čebel. družine	83	Nekaj čebelarških spominov	89
Čebelarška opravila v juniju	85	Društvene vesti	91
Poročilo o rednem letnem občnem zboru Čebelarskega društva za Slovenijo	86	Vesti iz podružnic	94
		Drobiž	95

Domač slovenski zavarovalni zavod je

VZAJEMNA ZAVAROVALNICA V LJUBLJANI

v lastni palači ob Miklošičevi in Masarykovi cesti

V zavarovanje sprejema:

1. Proti požaru:
  - a) raznovrstne izdelane stavbe, kakor tudi stavbe med časom gradbe;
  - b) vse premično blago, mobilije, zvonove in enako;
  - c) poljske pridelke, žito in krmo.
2. Zvonove proti razpoki in prelomu in steklo proti ubitju.
3. Sprejema v življenjskem oddelku zavarovanje na doživetje in smrt, otroške dote, dalje rentna in ljudska zavarovanja v vseh kombinacijah.
4. Zavarovanje proti vlamu.
5. Posmrtninsko zavarovanje Karitas.
6. Vse vrste zavarovanj nezgod, jamstva in kaska.

Zastopniki v vseh mestih in farah.

BRIVSKI IN FRIZERSKI SALON

ZA GOSPODE IN DAME

PRVOVRSTNA POSTREŽBA

CENE ZMERNE

STANKO KELŠIN, Florjanska 6

**Patentni
zložljivi
fotelj**

Priporoča se tudi za vsa v tapetniško stroko spadajoča dela po najnižjih cenah.

I. KLOBČAVER
LJUBLJANA
Poljanska c. 17 - dvorišče

Pošljite nemudoma zaostalo in letošnjo članarino!

GLASILO ČEBELARSKEGA DRUŠTVA ZA SLOVENIJO V LJUBLJANI UREJUJE AVGUST BUKOVEC, LJUBLJANA, GRUBERJEVO NABREŽJE STEV. 14

Sklep za uredništvo 20. dne vsakega meseca. Pisma in denar v društvenih zadevah je naslavljati na „Čebelarsko društvo za Slovenijo v Ljubljani“. Naslov za blagovne pošiljke (vosek), naročila na čebelarske potrebščine: Društvena Čebelarna v Ljubljani, Pražakova ulica 4.

V Ljubljani, dne 1. junija 1933. / Številka 6.

Letnik XXXVI.

Vzreja matic.

Jos. Verbič — Ljubljana.

er ustanovljamo plemenilne postaje, moramo vedeti, kako si na najlažji način vzredimo dobre matice, ki jih hočemo poslati na plemenjenje.

Zanesljivo dobre uspehe pri vzreji matic dosežemo, ako upoštevamo pri vsem delu naravne razvojne pogoje naših živali.

Čebele vzrejajo iz lastnega nagona matice v drugi polovici pomladi in prvi polovici poletja, torej meseca maja, junija in julija. Ako dobivajo v tem vlažno toplem času brez presledka obilico različne obnožine in poleg tega še tekočega medu vsaj toliko, kolikor ga morejo porabiti, se zalega hitro razširi do skrajnih robov satja, družina vidno narašča in s svojimi najmlajšimi člani-troti od dne do dne bolj utesnjuje prostor v panju. Tedaj se pojavi rojilno razpoloženje.

Čebele nagonsko začutijo, da se bo družina delila in potrebovala novih roditeljev in zavetišč. Ob stranskih in spodnjih robovih satja nastavijo matičnike, ki jih

matica ob trajno ugodnih prilikah zaleže z oplojenimi jajčeci. Mladice-dojilje, ki jim že primanjkuje prilike za oddajanje krmilnega soka, matičnike in zalego v njih najskrbneje negujejo. Stara matica nima več obstanka v svojem domu in ob prvi priliki z delom ljudstva izroji, da si poišče novega stanovanja.

V teh panjih ostali rojni matičniki dajo najbolj telesno razvit in s svojstvi staršev obdarjeni naraščaj.

Kdor ne potrebuje mnogo matic, naj pošlje na plemenišče rojne matice iz najboljšega panja-matičarja. V ta namen pregledamo izrojenca navadno šest dni po odhodu prvenca in mu previdno izrežemo pokrite matičnike, ki jih polagamo med gube zrahljane in pogrete bombaževine. Druge, ki so v tem času še nepokriti, odvzamemo nekaj dni pozneje. Zakrivljene in satnikovih letvic se držeče matičnike težko odločimo, ne da bi jih poškodovali. Matičnike nato primerno obdelamo, in sicer ob hladnem vremenu v topli sobi. Z ostrim nožičem, ki ga ogrevamo v vroči vodi in vselej pred uporabo otresemo in obrišemo, obrežemo voščene prizidke, ki

ne spadajo k matičniku. Ne smemo pa matičnika samega tako načeti, da bi prihajal zrak do še nepopolno razvite matice. Ni pa nikaka škoda, ako odrežemo del strnjenege krmilnega soka, ki je na dnu matične celice.

Ko smo s tem delom gotovi, nalepimo vsak matičnik s kapljico tekočega voska na zamašek matičnice, ki je bila opisana v zadnji številki »Slov. Čebelarja«, in ga vtaknemo v matičnico. Pri vseh teh opravilih ne smemo matičnikov obračati tako, da bi ležali ali stali na glavi, in ne smemo jih stresati in stiskati. Izkušeni čebelarji trdijo, da more imeti vse tako ravnanje škodljive posledice za matičnikovo vsebino.

Nerodno obličene in obzidane matičnike moremo tudi neobrezane, v naravni legi pritrčiti v druge, prostornejše matičnice. Matice pa premestimo v opisane plemenilnikove matičnice šele potem, ko se izležejo. To naj store tudi oni, ki se boje, da bi pri obrezovanju poškodovali matičnike.

Vse matičnike v matičnicah denemo zopet nazaj v izrojenca, v sredo plodišča, kjer je največja toplota. To je edina in glavna zahteva še nerazvitih matic. Matičnice rajlažje namestimo na omenjenem kraju, ako se poslužimo ogradiče v posebnem satniku, ki jo kaže slika. Postavimo jih na vodoravno letvico, ki je pritrjena približno 15 cm pod gornjo satnikovo letvico. Da ne padajo doli, so v primerni višini ograjene z dvema trakoma iz zelo tankega lesa; ki jih z risarskimi žeblički ali na kak drug način pritrdimo na satnik.

Ko matice dorastejo in se izvale, jih čebele pitajo navadno toliko časa, dokler ni med njimi prosto gibajoče se matice. Delajo pa tudi izjeme. Zato ne smemo pozabiti, da matičnice pred uporabo oskrbimo s sladkornim testom.

Izvaljene matice so takoj zrele za plemenišče. Kako in v kakem spremstvu pridejo tja, je bilo že popisano.

Prerado se zgodi, da narava ne nudi takih ugodnosti, da bi v našem odličnem panju-matičarju vzbudila rojilni nagon. Tu je treba pomagati. Družina, ki je že od jeseni dobro založena s hrano, dobi od

srede aprila dalje po švicarskem običaju redno vsak dan po en in pol do dva dl gorke medene, ne sladkorne, raztopine v razmerju 1 : 1. Zalege ji ne smemo odvzemati in prestavljati v medišče, pač pa ji moramo dati priliko, da zgradi in zaleže nekaj trotovine. Ves čas pa mora biti toplo odeta.

Ker pa družine, ki jih imamo za najboljše, ne roje rade, se bo kljub vsem našim ukrepom zgodilo, da ne bomo dobili od njih rojnih matičnikov. To pa nas ne bo nagnilo, da bi z rejo prenehali, ker moremo dobiti od vsakega panja prisilne matičnike.

Kako nastajajo prisilni matičniki? Ako panj iz kateregakoli vzroka izgubi nena doma matico, si jo izpodredi iz čebelne zalege. Matice in čebele nastajajo iz oplojenih jajčec, ki so po obliki in vsebini popolnoma enaka. Iz onih, ki jih matica zaleže v matičnike, se izvale matice, iz jajčec v čebelnem satju pa čebele. Da se iz enakih jajčec razvije dvoje po velikosti in telesnem ustroju različnih čebelnih bitij, je posledica različne velikosti njih zibelk in kakovosti hrane.

Iz čebelnih jajčec se po treh dneh izvale žerke (ličinke, črvi). Vse žerke hranijo čebele vsaj prve tri dni s posebnim sokom ali mlečkom, ki ga lahko primerjamo z mlekom drugih živali. Čebele ga pripravijo svoje hrane (medu in obnožine), v žlezah, ki jih imajo v glavi. Od tretjega dne dalje pitajo matične žerke še nadalje s sokom, druge pa z neprebavljeno obnožino in medom. Dasiravno traja ta razlika v prehrani komaj dva do tri dni, vendar ima čudovite posledice. Pri matičnih žerkah vpliva na večji razvoj spolnih organov, pri čebelnih pa na popolnejši ustroj prebavljalnih in nabiralnih telesnih delov.

Ako čebele, ki nimajo zaleženih matičnikov, izgube matico, se lotijo nekaterih nedoraslih čebelnih žerk ter jih do popolnega razvoja pitajo z mlečkom, njih celice pa razširjajo in podaljšajo. Tako nastanejo zasilni matičniki in v njih zasilne matice.

Zasilne matice niso vse enake vredno-

sti, ker so jih čebele vzredile iz različno starih žerk. Včasih osirotele čebele v veliki razburjenosti odberejo za bodočo matico čebelno žerko, ki so jo že nekaj časa, mogoče le nekoliko ur, pitale z neprebavljeno hrano. Take matice ne moremo primerjati z maticami iz žerk, ki so od prvega trenutka uživale primerno hrano. Manjša vrednost se kaže v slabši rodovitnosti

in krajšem življenju. Nekatere odmrjejo že po prvi zimi.

Ugotovljeno pa je tudi, da zasilne matice iz zelo mladih čebelnih žerk v nobenem oziru ne zaostajajo za rojnimi. Če nam torej najodličnejši panj noče rojiti, nas nikakor ne spravlja v zadrego, ker moremo iz njegovih žerk dobiti enako vredne matice. Več o tem prihodnjč.

Kako vpliva velikost panja na razvoj čebelne družine.*

Anton Žnideršič.

Starejšim čebelarjem je znano, da smo v prvih letih našega društva pretresali vprašanje, kateri panj in katero mero satnikov naj uvedemo v naše čebelarstvo. Rešitev tega vprašanja ni bila lahka, ker mer in oblik je bilo premnogo in vsak mojster je hvalil svoje delo.

Poseči hočem nekoliko v zgodovino, da vidimo, kako se je preoblikoval panj, ki so ga rabili naši očetje, naši dedi in naši pradedi.

Čebele so prvotno živele v drevesnih duplih, kjer sta jih človek in medved zasledovala in jim pobirala med. Medveda imenujemo lahko zaradi tega svojega čebelarskega tovariša. Če si ga je naša DČ postavila za znamko, je ta znamka za čebelarstvo res prav značilna. Moji prijatelji pravijo, da imam dar za reklamo. Ko sem sestavljal to predavanje, mi je prišel originalen prizor na misel. Naslikal bi medveda in čebelarja, in sicer prvega, ki pobira med iz dupla, ki čebelarji tedaj še na stari način, to je z nepremičnim satjem, in drugega, ki čebelarji v modernem panju. Pod to sliko bi napisal: »Stari in novi način čebelarjenja«. Kaj mislite, dragi čebelarji, ali ne bi taka slika prav dobro učinkovala? A pustimo šalo!

Ko je človek videl, kako dobra slaščica je med, ga je hotel kaj več in kaj laže pridelovati. Zato je odsekal ali odžagal drevesna dupla ter jih postavil več skupaj na enem mestu v gozdu. Dupla je obešal na drevesa ter v prazna vsajal roje. Taka so bila naša prvotna čebelarstva. Čeprav ne moremo pri čebeli reči, da jo je človek ukrotil, ker ni v teku stoletij, odkar se človek z njo ukvarja, izgubila nič svoje bojovite narave, vendar pa lahko rečemo, da je človek napravil iz nje domačo žival.

Nemci pišejo, da so stari Slovani s svojimi čebelarstvi segali daleč v bavarske gozde, da

so jih oni naučili peči medeno pecivo, ki je še dandanes sloveče, zlasti nürnbergsko, in da so se Bavarci od njih učili variti medico in pivo.

Panj, kakršnega imamo še danes v rabi in ki ga imenujemo »kranjiča«, so baje uvedli pri nas rimski naseljenci. Dolga je bila doba, v kateri je, zlasti pri nas Slovencih, služil ta panj za čebelno bivališče, in zelo dvomim, da bo katerakoli oblika panjev preživela tako dolgo dobo.

Pred ustanovitvijo našega društva so se naši mojstri trudili, da bi prilagodili naše čebelarstvo modernim zahtevam. Prikrojili so našega kranjiča za premično delo s tem, da so ga opremili s satniki. Namera se jim je posrečila, to se pravi, panji so dobili premično satje. Toda s premičnim satjem v teh panjcih, niso naši čebelarji dosegli boljših uspehov nego v svojih preprostih kranjcih. Od panjev, ki so jih preuredili in ki so jih propagirali, poznamo Sumperjev ali Skočidolski panj. Opisal ga je župnik Sumper v knjižici »Mali bučelarček«. Knjižico je pred več desetletji izdala Mohorjeva družba. Ta panj se mi zdi najboljša preureditev našega kranjiča za premično satje. Imel je namreč kakih 9 podolžnih satnikov. Jaz sem tak panj našel med zapuščino svojega pokojnega očeta in prav žal mi je, da ga nisem ohranil za naš muzej.

Drugi panj s premičnim satjem je bil Porentov panj. Sumperjev je imel podolžno delo, Porentov pa prečno. V tem panju je viselo 20 satnikov male nizke mere. Oba panja sta se odpirala zgoraj in zadi. Ako je hotel čebelar opraviti v njih kako večje delo, jih je moral potegniti z grede. Končno naj omenim še panje, ki so jih uvedli naši trgovci s čebelami. Bilj so kranjiči s tako zvano nemško normalno mero. Velikost teh satnikov je zna-

* Predaval na shodu v Ljubljani 2. okt. 1932.

šala 17 × 23.50 cm. To mero so uvedli zavoljo tega, ker je bila v zadnjih desetletjih preteklega stoletja v Nemčiji najbolj razširjena. Vendar se niti ta niti oni izmed panjev, ki sem jih navedel, ni ukoreninil v našem čebelarstvu. Drug za drugim so zapadli pozabljenosti.

Neuspehov v teh panjih pa ne smemo pripisovati zgolj meri in obliki, ampak bolj načinu takratnega čebelarjenja. Kljub temu, da so panji imeli premično satje, so tedanji čebelarji čebelarili še vedno le na roje in ne na med. Če bi delali, kakor je učil Janša, to je, da bi družine združevali ter dajali panjem naklade, bi tudi v onih panjih dosegli lepe uspehe. Žal pa je manjkalo šole, pouka, še bolj pa vzornih čebelnjakov in strokovnjakov, ki bi pokazali uspehe. Naše čebelarstvo je zaradi tega od leta do leta bolj hiralalo. Prvi letniki Slovenskega Čebelarja pričajo, da je bilo čebelarstvo tedaj v Sloveniji na robu propada in da je bil skrajni čas, da je društvo prineslo novega duha in nove smeri in da se je začel nov pokret v tej zanemarjeni gospodarski panogi.

Ta novi pokret se je začel tedaj, ko je naš starosta oče Pavlin pričel opisovati v »Kmetovalcu« ameriški panj in veliko mero in ko se je za njim prvi urednik našega glasila Frančišek Rojina z besedo in dejanjem zavzel za panje z veliko mero in za čebelarjenje na med. Odprle so se nam oči, videli smo, da čebelarstvo ni zgolj igrača, da niso uspehi le v tem, da si čebelar pričebelari kak kilogram medu za potice, ampak da je čebelarstvo tudi važna pridobitna panoga. Nočem o tem razpravljati, zakaj nismo uvedli ameriškega panja, ki ga je preskusil naš starosta Pavlin, zakaj ne Dorrjevega panja, ki ga je propagiral urednik Rojina, zakaj nismo obdržali gerstungovca, ki smo ga bili deloma že uvedli in ki sem ga zagovarjal jaz, niti ne dunajskega pokončnega panja, ki ga je uvajal po Štajerskem naš čebelarski prvak Jurančič, pribijem samo, da smo imeli srečno roko, ko smo se odločili za Albertijev panj z velikimi in enakimi satniki v plodišču in uredišču.

Ne bom trdil, da je A.-Ž. panj najboljši med vsemi, ker sem prepričan, da se dado tudi v panjih drugih sestavov in s satniki drugih mer doseči prav tako dobri uspehi. Eno prednost pa, ki naš panj pred vsemi drugimi odlikuje, pa lahko poudarjam: naš panj je za prevažanje neprekosljiv. V zadnjih letih sem panj nekoliko preosnoval. O tem pa bom poročal kedaj pozneje.

Namen mojega predavanja ni, da bi opisal panje in mere satnikov, ampak govoriti hočem o tem, kako vpliva panj na delavnost in razvoj čebelne družine.

Večina čebelarskih teoretikov je mnenja, da se mora ravnati velikost satnikov po pašnih razmerah. Za kraje s srednjo in trajno pašo priporočajo malo mero, za kraje z obilno, a kratko trajajočo pašo pa veliko mero satnikov. Pod malo mero razumemo sate, ki imajo približno 7 dm², pod sate velike mere pa one, ki imajo približno 10 dm² ploskve. Izvirni satnik racionalne mere, ki ga rabimo v naših panjih, prištevamo torej k veliki meri. Manjše mere, kakršna je bila prvotna nemška normalna in dunajska društvena mera, sploh več ne prihajajo v poštev, ker so jo tudi oni čebelarji, ki so jo rabili, opustili in uvedli satnike v dvakratni velikosti prvotnih satnikov. Bil sem nekoč goreč zagovornik Gerstungovih naukov in prisegal nanje kakor na evangelij, a izkušnje dolgih let so mi pokazale, da ni vse tako, kakor nam se je izprva zdelo. Po mojih skušnjah vpliva na uspeh v čebelarstvu mnogo bolj način čebelarjenja, nego pa velikost satnikov. Za to svojo trditev navajam tale dejstva. Kakor je znano, opravlja čebela, potem ko se izleže, 15 do 20 dni hišna dela, ne da bi v tej dobi izletavala na pašo. Jasno je, da ne more zaradi tega družina z obilico mladih, hišna dela opravlajočih čebel, tekmovati z družino, ki ima mnogo pašnih čebel.

Kdaj pa ima družina več čebel te ali one starosti, kaj vpliva na tak razvoj in kako ga lahko ustvarimo, boste vprašali. V nastopnem hočem to nekoliko premotriti.

Vzemimo za primer, da čebelarimo v kraju, kjer je celo leto zmerna, a trajna paša. Kako se bo v tem primeru razvijalo razmerje med mladimi in pašnimi čebelami?

Odgovor ni težak. Pomladi, ko začne matica zalegati in še nekaj časa potem, so pašne čebele v znatni večini. Kmalu se pa razmerje spremeni, ker vedno bolj in bolj se množi zalega in vedno več in več se polega mladine. Čebel za pašo je pa od dne do dne manj. Zaradi tega se pripeti pogostokrat, da so družine v zgodnji pomladi jako močne, potem pa žival kar izgine iz panjev. Čim starejše čebele zazimimo jeseni, tem hitreje se praznijo panji pomladi. Tedaj se nam jasno kaže, kolike vrednosti so čebele, ki se izležejo pozno jeseni in kako prav je, če jih pitamo v avgustu in septembru, če nimajo paše v naravi. Res je, da pričnejo že kmalu pomladi izletavati čebele novega zaroda, ampak še bolj se množi zalega. Pašne čebele je ne morejo dohiteti, še manj pa prehiteti. Poraba hrane je v tem času jako velika, a število pašnih čebel je znatno proti čebelni družini.

(Dalje.)

ČTIVO ZA ZAČETNIKE

Čebelarska opravila v juniju.

V navodilih za maj sem obljubil, da bom podal nasvete, kako preprečimo rojenje. Ako hočem biti popolnoma odkritosrčen, moram priznati, da bi sam rad vedel za zanesljivo sredstvo za preprečenje rojenja (ne da bi staro matico odstranili), pa ga žal ni. Kar se letos obnese, ne velja v prihodnjem letu, kar se je posrečilo Janezu, izpodleti Janezku. Kakšno leto preprečimo rojenje že s samim prestavljanjem za vse leto ali pa da podremo vse nastavljene matičnike, ne da bi staro matico odstranili. Zanesljivo preženemo naгон do rojenja panju, ki ima že zastavljene matičnike le s tem, da mu vzamemo staro matico in podremo vse matičnike razen najmlajšega in najlepšega. Tak panj, ako mladica srečno oprashi, je potem ozdravljen za to leto. Enostavno podiranje matičnikov po navadi dosti ne pomaga. Rojenje preprečimo za nekoliko dni, in še preden se dobro zavemo, je panj že vnovič potegnil matičnike. To se lahko ponovi večkrat in naposled je panj v takem razpoloženju, da nimamo od nje pričakovati kaj dobrega. Mladim čebelarjem, ki imajo še malo panjev, ne morem priporočati zamotanih načinov za zabranjevanje rojenja. Priporočam jim edino zgoraj opisani način (odstraniti staro matico). Kaj pa s staro matico? Ako je že »v letih«, jo stisnemo, lanske rodovitne matice dobrega rodu pa ne bomo zavrgli, marveč jo bomo primerno porabili v kakem drugem panju. Morda je izrojenc izgubil mladico na prahi, pa mu dodamo oprasheno matico, ki smo jo poprej zelo omedili. Vrzemo jo v kozarec tekočega medu, jo s prstom oblijemo z medom in jo močno omedeno spustimo na sat med čebele. Lahko jo pa tudi porabimo za napravo rezervne družinice. Plemenjaku, ki je v njem gospodarila, vzamemo en, dva sata s pokrito zalego in s čebelami vred ter ju predenemo v kak panj prašilček, dodamo mu pa še prazen sat, ki vanj nalijemo nekoliko vode. Skrbimo tudi, da bo družinica imela dovolj medu. Take prašilčke bi moral imeti vsak čebelar, da lahko z njimi pomaga osirotelim izrojencem in plemenjakom.

Sploh priporočam začetnikom, da si napravijo več prašilčkov, da bodo založeni z dobrimi maticami. Ako dobe roj z mladimi maticami iz kakega dobrega panja, ki je boljši od drugih, naj ga razdele v dva, tri, štiri manjše roje, vsakemu pa dodajo po eno mlado matico roja, oziroma od plemenjaka, ki je rojil, ter jih vsade v panjičke prašilčke, da se matice oprasha. Rojički pa ne smejo biti premajhni in morajo imeti dovolj hrane.

Dobro sredstvo za preprečenje rojev je, ako panju podremo matičnike in mu vzamemo dva, tri sate pokrite zalege, ki z njo podpremo slabejše panje.

Rojem z neoprašeno matico, ki so jo izgubili na prahi, pomagamo na ta način, da jim takoj dodamo rezervno mlado matico, pa omedeno! Te imejmo priprte v matičnicah v panjih, ki sede na drugca, da jih čebele pitajo in grejejo. Sploh moramo v tem mesecu posvetiti največ pozornosti prahi mladih matic in napravljanju rezervnih družinic.

Mladim čebelarjem ne priporočam izmenjave slabih sprašenih matic med poletjem, ker je to združeno s težavami, ki jim še starejši čebelarji niso kos. Naj ta posel rajši odlože do jeseni. Takrat je izmenjava igrača.

Komur je bila čebelarska sreča mila in ima v panjih kaj prida medu, ga mora do kostanjeve paše potočiti, da mu kostanjevec ne zagreni zlahtnega pomladanskega cvetličnega medu. Kje pa ni kostanjeve paše in je še dovolj prostora v mediščih, lahko s točenjem še počakamo.

Pri pobiranju medu naj čebelar najbolj gleda na čebele, ne pa na svoj žep. Malo vreden čebelar, ki neusmiljeno oskubne panje, pa bodisi, da ga je premagala lakomnost ali pa želja po bahanju z novim medom.

Pobirati smemo le popolnoma goden med, ki je že večinoma pokrit, 14 dni po paši pa tudi nepokritega. Negodnega, vodenege medu Bog varuj v točilo! Natočeni med moramo prav skrbno precediti skozi gosto sito, čez teden

dni posneti vso peno, ki se je zbrala na vrhu, nato ga pa spraviti kje na suhem. Da mora biti medena posoda brez hibe v vsakem pogledu, je sicer samoobsebi umevno, žal pa še ne povsod uveljavljeno načelo naprednega čebelarjenja.

Končno še nekaj o narejenih rojih. Načeloma sem proti njim, ker mnogokrat ne dosežemo zaželenega uspeha. Že Janša pravi v svoji knjigi »Razprava o rojenju čebel«, da »se čebelarji po Gorenjskem sramujejo polniti svoje ulnjake s takimi roji«.

Delati jih smemo le, kadar čebele same nočejo rojiti ali pa ako ne utegnemo čakati rojev. Prvi pogoj za uspeh pri narejenih rojih pa je, da so panji zelo živalni in da je dobra paša, kajti narejati jih ob slabi paši, je nezmišl, ker uničimo starca in povečamo število slabičev.

Najenostavnejši način za narejene roje je, da vzamemo starcu (n. pr. A. Ž. panji) 5 dobro zaleženih satov s pokrito zalego in s čebelami vred ter en sat z jajčeci in jih predenemo v nov panj, ki ga postavimo kje drugje v ulnjaku. Matico pustimo starcu. Narejencu

damo vode, ki je nalijemo v prazen sat, in medu, ako ga nima. Stare čebele bodo odletele na staro mesto, v roju pa ostanejo večinoma same mladice. Roj bo kmalu nastavljal matičnike. Čez 7 dni ga pregledamo in podremo vse matičnike razen najlepšega. Pazimo, da kakega skritega ne pregledamo. Sedaj je čas, da zasilne matičnike morebiti zamenjamo z naravnimi iz posebno dobrih panjev. Pazimo pa, da ne bo prevelike razlike v starosti. Nič ne de, ako so naravni matičniki 3, 4 dni starejši.

Starcu, ki smo mu vzeli roj, damo namesto odvzetih satov lepe prazne ali pa satnice. Ako nima medene zaloge, mu pokladajmo vsak drugi večer nekoliko razredčenega medu, da mu pomagamo na noge.

Roj lahko naredimo tudi tako, da mu damo staro matico in ga vsadimo s petimi sati v nov panj, starcu pa pustimo 4 sate z zalego, enega z jajčeci. Drugače ravnamo kakor je zgoraj navedeno.

Narejene roje moramo skrbno negovati, sicer bomo imeli mnogo jeze in kup slabičev, zlasti ako odpove paša.

Poročilo

o rednem letnem občnem zboru Čebelarškega društva za Slovenijo.

(Dalje.)

G. predsednik je nato prosil blagajnika upravnega oddelka, da poda blagajniško poročilo.

Blagajnik je poročal:

Splošna gospodarska kriza je v preteklem letu pretela upravnemu oddelku z usodnim udarcem. Kljub skrajni varčnosti bi oddelk leto kmalu zaključil z velikim primanjkljajem. To težko stanje je povzročilo neredno plačevanje članarine, ki je mnogi člani niti plačali niso.

Da je upravni oddelk zaključil letni račun 1932 še nekam ugodno, se imamo zahvaliti g. narodnemu poslancu ravnatelju Antonu Krejčiju iz Ruš, ki je društvu izposloval državno podporo. Poleg pismene zahvale, ki mu jo je društvo poslalo, naj mu bo izrečena še na tem mestu zahvala.

Kakšno je bilo blagajnično stanje upravnega oddelka v letu 1932, je razvidno iz računa dohodkov in stroškov ter bilance v 2. številki Sl. Č. Podati hočem nekaj splošnih pojasnil.

Članarine bi morali dobiti 82.786-54 Din. Ker pa je ostalo neplačane 15.400 Din, je bilo plačane v resnici le 67.386-54 Din. Če primerjamo to vsoto s stroškom za tisk Sl. Č., ki znaša 63.685 Din, vidimo, da je članarina

zalegla samo za tisk. To je pa tista postavka, zaradi katere se odbor žal ni mogel in smel spuščati v kako znižanje članarine.

Prava rešitev za upravni oddelk je bila državna podpora v znesku 30.000 Din, ki nam jo je izposloval g. poslanec Krejči. Bila je določena za tisk lista v znesku 10.000 Din, za reklamo, brošuro, plemenilno postajo in druge društvene potrebščine 11.450 Din, za podporo podružnicam 8550 Din. Pri izposlovanju podpore g. poslanec namreč ni mislil samo na osrednje društvo, ampak tudi na čebelarške podružnice svojega volilnega okraja, to je Maribor desni breg in na ljubljansko podružnico. Njim je bil določen zgoraj omenjeni znesek.

Od kraljevske banske uprave smo letos dobili le znesek 1500 Din za tečaj, ki je bil leta 1931. Letne podpore za tisk Sl. Č. letos žal nismo prejeli.

Stroški, ki jih je imel upravni oddelk, so bili v februarjski številki Sl. Č. objavljeni. Pojasnil bi le dve postavki.

Za plemenilno postajo je društvo izdalo 4035-12 Din. Omenjam, da so to stroški za nakup inventarja za postajo, za ograjo, najemino prostora, transport inventarja i. t. d.

G. predsednik, ki je vso postajo vodil in zgradil in bil 22 krat zaradi nje v Kamniški Bistrici, je izvršil vse to brez nagrade.

Pod »Razno« je naveden strošek v znesku 3309-95 Din. V tem znesku so stroški za: sprejem dr. Goetzeja, sprejem dr. Phillipsa, za diplome častnim članom in za razne male izdatke.

Račun dohodkov in stroškov izkazuje, da bi upravni oddelek zaključil leto 1932 s prebitkom 5866-48 Din, ako bi bila vsa članarina plačana.

Poglavje zase je sladkorna zadeva. Leta 1932 smo naročili in razdelili 5 1/2 vagona sladkorja. Iz dohodkov kupčije smo osnovali poseben sladkorni sklad, ki naj bi služil za naročanje sladkorja. Pripomniti moramo, da je treba vsak vagon plačati vnaprej. Če je odbor hotel za letošnje pomlad imeti sladkor stalno v zalogi, ni mogel čakati denarja. Hotel je s tem skladom biti pripravljen za letošnje pomlad, ker je to najnevarnejši čas za čebele in je treba biti s sladkorjem vedno na straži. Ko bo sladkor razprodan, bo odbor po sklepu občnega zbora določil, v kake namene se bo ta denar porabil.

Bilanca izkazuje, da se je društveno premoženje zvišalo za 5866-48 Din in je naraslo na 30.366-34.

Sklad za ČebelarSKI dom lepo napreduje. V preteklem letu je DČ odplačala na račun dolga znesek 40.000 Din, na račun zapadlih obresti za leto 1932 pa 7854 Din, Mestna hranilnica pa je dala od vložene zneska 3645-75 Din kot obresti. Sklad je narasel za 11.500 Din. Trenutno znaša vloga v Mestni hranilnici 85.000 Din. DČ dolguje še 110.000 Din. Celotno premoženje sklada znaša sedaj 195.000 dinarjev.

K blaĝajniškemu poročilu je pripomnil g. urednik Bukovec, da je naše društvo dobilo od banske uprave kot podporo le 1500 Din, med tem ko so druga društva (športna) dobila mnogo višje podpore. Kmetijski oddelek je na kreditih vedno prikrajšan, zato tudi naše društvo ni moglo dobiti več. Treba pa bo delati na to, da bodo kmetijske panoge deležne večjih podpor, predvsem naše društvo, ki je bilo v letu 1932 zelo prikrajšano.

Delegat g. Vuk z Vrhnike je predlagal, da se g. predsedniku za požrtvovalno delo na plemenilni postaji izreče topla zahvala. To je občni zbor soglasno sprejel.

G. delegat iz Smlednika je predlagal, da bi podružnice dobile sladkor s primernim popustom.

Razni delegati so nadalje obravnavali še iztirjavanje neplačane članarine.

Blaĝajniško poročilo je bilo sprejeto.

Nato je podal g. ravnatelj Arko poročilo Društvene Čebelarne. Delegati so stavili razna vprašanja glede cenika, cen in kakovosti blaga in satnic. Po podanih pojasnilih je bilo blaĝajniško poročilo odobreno.

Na predlog pregledovalcev računov gg. Sluge in Šmajdka je občni zbor izrekel odboru soglasno razrešnico.

G. predsednik Verbič je stavil občnemu zboru predlog, naj se tudi v bodoče vodijo blaĝajniški posli upravnega oddelka po ameriškem knjigovodstvu, računski zaključki koncem leta pa naj se odslej objavljajo vedno le po enostavnem knjigovodstvu, ker je tak zaključek laže umliiv. Občni zbor je predlog sprejel.

G. predsednik je predlagal, naj se pošlje g. posl. Krejčiju zahvala občnega zbora za naklonjenost, ki jo je izkazal društvu. To je bilo z odobravanjem sprejeto.

Občni zbor je nato potrdil naslednji proračun za leto 1933:

D o h o d k i :	
Članarina za 2300 članov	80.500— Din
Zaostala članarina po odbitku neizterljive	15.000— "
Oglasi v »Slov. Čebelarju«	1.500— "
Brošure	500— "
Gotovina iz leta 1932	6.358-47 "
Razne podpore	29.819-25 "
Skupaj	133.677-72 Din
S t r o š k i :	
Dolg iz leta 1932	29.819-25 Din
Tisk Sl. Č.	36.600— "
Poštnina za Sl. Č.	2.500— "
Klišeeji	2.000— "
Uredniški honorar	6.000— "
Uprava in naslovi	1.500— "
Broširanje in odprava lista	6.500— "
Honorar sotrudnikom	6.000— "
Razno za Sl. Č.	1.900— "
Opazovalne postaje	4.000— "
Nagrada tajniku in blaĝajniku	7.200— "
Tajniške potrebšćine	2.500— "
Tečaji in predavanja	10.000— "
Manipulacija v P. H.	1.100— "
Tiskovine in papir	1.000— "
Potnine in sejnine	2.600— "
Plemenilna postaja	4.000— "
Potujoća kmetijska razstava	1.000— "
Za čebelarSKI muzej	1.000— "
Za knjižnico	2.000— "
Razno	4.458-47 "
Skupaj	133.677-72 Din

Po sprejetju proračuna so prišle na vrsto volitve. G. Rojina je predlagal, naj se odbor ne voli po listkih, temveč naj stari odbor še nadalje vodi posle društva. Ker se proti temu

predlogu ni nihče oglasil, sta bila z vzklikom zopet izvoljena

prof. Josip Verbič za predsednika,
Henrik Peternel iz Celja za podpredsednika.

Po nekaterih izpremembah je bil izvoljen sledeči odbor:

Arko Adolf, ravnatelj v Ljubljani,
Babnik Janko, uradnik na Viču,
Raič Slavko, prof. v Ljubljani,
dr. Milan Podgornik, v Ljubljani,
Anton Žnidaršič, tovarnar v Ljubljani,
Dermelj Mirko, učitelj v Ljubljani,
Močnik Peter, šol. nadzornik v Guštanju,
za mariborsko okrožje,

Lenarčič Franc, žel. uradnik v Ptuj, za
mariborsko okrožje,

Štefancioza Anton, šol. upr. na Donački gori,
za mariborsko okrožje,

Majer Julij, šol. upr. v Dobu, za Gorenjsko,
Strgar Jan, Bohinj, Bistrica, za Gorenjsko,

Peterlin Alojzij, šol. upr., za Dolenjsko,
Medved Ignacij oziroma Wales Josip, prog.
nadz., Novo mesto, za Dolenjsko,

Vuk Slavko, učitelj, Vrhnika, za Notranjsko.
Namestnika:

Gallob Rudolf, učitelj, Mežica,
Grčar Tit, šol. upr. na Barju.

Pregledovalca računov:
Šmajdek Ivan, šol. upr. v Št. Vidu,

Verbič Ivo, blažajnik Higijenskega zavoda
v Ljubljani.

Volitev odbora je bila sprejeta z vsemi glasovi, le delegat ene podružnice je glasoval proti.

Letošnji občni zbor bi moral predelati in sprejeti nova društvena pravila, ki jih je pripravil odbor. Ker pa je bil obveščen, da bo novi čebelarški zakon v kratkem predložen narodni skupščini in bo potrebno, da se bodo morala nova društvena pravila prilagoditi novemu zakonu, ni bilo razprave o društvenih pravilih.

Pri slučajnostih je občni zbor obširno razpravljajal o ureditvi pasišč. Delegat g. Lenarčič iz Ptuj je utemeljeval težke razmere na pasiščih in zahteval, da se zadeva vendar že uredi.

Nekak načrt, kako naj bi se pasišča uredila, je podal g. urednik Bukovec. Po njegovem mnenju bi morala tu poseči vmes banska uprava, ki naj bi vsa pasišča razdelila ter določila, koliko je v posameznih pasiščih domačih čebelarjev, oziroma panjev in koliko bi se jih smelo še pripeljati. Pred pašo, bodisi cvetlično ali ajdovo, bi morali prevaževalci naznaniti sreskemu načelstvu, koliko panjev mislijo prepeljati in kam jih postaviti. Posebna komisija naj bi potem uredila porazdelitev panjev pri pasiščih.

K izjavi g. Lenarčiča in g. Bukovca so dodali svoja mnenja še drugi delegati. Končno je bilo sklenjeno, da je ureditev pasišč ena najvažnejših zadev vseh čebelarjev, ki se mora izvršiti. Občni zbor je dal odboru nalogo, da pospeši pri banski upravi rešitev tega vprašanja.

Delegat podružnice Ljubljana g. Ivo Verbič je predlagal, naj odbor skrbi, da se prepeljavanje čebel v pašo v posamezne okraje in občine ne bo prepovedovalo tik pred pašo, in da naj se vse zapreke, ki ovirajo prevoz preveč radikalno, zatrejo.

Sprejet je bil predlog odbora, da ostane članarina za letos kot doslej, to je 40 Din.

Tajnik je nato prebral predloge raznih podružnic, in sicer:

1. Predlog podružnice za Vrhnika: da naj podružnice zbero predloge in nasvete, ki naj se predlože ministrstvu za čebelarški zakon. Tik pred pašo naj se pasišča ne zapirajo.

2. Predlog podružnice za Novo mesto glede društvenih pravil, dovažanja čebel na pašo, glede zadruge in kontroliranja medu ter glede preosnove ožjega odbora v širši odbor.

3. Predlogi raznih podružnic iz bivše Štajerske glede društvenih pravil kolektivnega čebelnjaka in ureditve pasišč.

4. Predlog podružnice za Tacen glede cen čebelarških potrebščin v DČ.

Končno je bilo sklenjeno, da bo l. 1934 občni zbor zopet v Ljubljani, in sicer meseca maja v zvezi s proslavo 200 letnice Janševega rojstva.

Po tem sklepu je g. predsednik z zahvalo zaključil zbor.

Opazovalne postaje.

Julij Mayer — Dob pri Domžalah.

MESEC APRIL.

Najnevarnejši med vsemi meseci je vsekakor april. Takrat so panji v polnem pomladnem napredku in dnevna poraba medu je naravnost velikanska. Pa jo april zavije po svoje, čebele ne morejo dovolj izletavati in gorje

plemenjaku, ki ob tem času nima živeža. Napreduje prav počasi in ostane dolgo v poletje klavrn. Lačne čebele se lotijo zalege in pomanjkanje enega samega dne zatre razvoj za dolgo časa. K splošnemu slabemu razvoju je

mnoho pripomoglo nezanesljivo aprilsko vreme, pa še neprestani veter je močno oviral izlet. Posebno močno so čebele padale tisti teden po veliki noči in so panji izgubili mnogo živali. Ponekod je bilo letos precej brezmatičnih panjev.

Borovnica in češnja sta odprli številne cvetove proti koncu meseca, vendar zaradi hladnih noči nista posebno medili. Nad polovico postaj izkazuje že prvi donos, vendar je tehtnica povsod močno padala. Le tri postaje iz-

kazujejo nekoliko čistega donosa. Močne družine so ponekod že v zadnji tretjini meseca dobile nastavke, nekateri čebelarji pa so izredno močne plemenjake tudi že predstavljali. Pri tem smo lahko opazili prav mnogo obnožine. Povsod so čebele zdrave.

Gospod poročevalec iz Predanovcev poroča razveseljivo vest, da je zadnje dni v mesecu aprilu pregledoval ondotne čebelnjake sreski veterinar. Dosedaj ni mogel nikjer opaziti gnilobe.

Mesečni pregled za april 1933

Kraj	Višina nad morjem	Panj je teže						Toplina zraka			Dni je bilo											
		pridobil v			izgubil v			največ pridobil	najvišja	najnižja	srednja mesečna	izletnih	deževnih	snežnih	oblačnih	poljasnih	jasnih	vetrovnih				
		1.	2.	3.	1.	2.	3.															
		mesečni tretjini dkg						v mese- cu čis- lih dkg	pri- do- bi	po- rabil	dkg	dne	C°									
Blejska Dobrava . . .	577	—	—	—	35	40	50	—	125	—	—	+19	—	1	+ 8.2	13	3	2	11	8	11	7
Breg-Križe	483	—	—	30	40	30	10	—	50	30	30	+19	—	—	+ 7.8	22	4	2	6	15	9	6
Virmaše-Skofja Loka .	361	—	—	—	120	75	35	—	230	—	—	+18	+	2	+ 9.8	26	9	2	8	19	3	25
Tacen-Smarna gora . .	314	5	25	20	55	70	115	—	190	20	26	+21	—	1	+ 9	27	4	2	16	11	3	24
Dob	305	10	—	90	30	50	20	—	—	30	27	+20	—	5	+ 6.5	26	3	2	7	9	14	23
Rova	350	—	—	70	30	40	30	—	30	30	30	+20	—	2	+ 9	26	7	1	4	14	12	8
Škorno-Novi klošer . .	450	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	+21	—	4	+ 7.9	25	2	1	8	22	—	9
Sp. Ložnica-Zalec . . .	252	—	—	45	40	45	30	—	70	20	28	+14	—	2	+ 6.2	24	4	1	6	24	—	24
Muta	387	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	+18	3	+ 5.7	26	12	1	4	25	1	24	
Sv. Duh-Selnica	536	—	—	—	150	90	65	—	305	—	—	+13	—	1	+ 5.7	16	2	3	11	19	—	13
Studenci-Maribor . . .	265	—	—	140	20	40	—	80	—	—	—	+22	—	2	+ 8.1	27	6	—	11	14	5	24
Podova-Dravsko polje .	255	—	40	—	50	65	175	—	250	—	—	+20	—	1	+ 8.2	24	7	3	7	23	—	30
Cezanjevci	182	—	—	60	20	70	—	—	30	30	27	+24	+	3	+ 12	25	12	2	9	21	—	25
Predanovci	195	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	+16	+	5	+10.2	26	4	1	3	13	14	22
Nedeljica-Turnišče . .	170	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	+23	—	1	+ 8.5	11	11	1	14	10	6	17
Donačka gora-Rogatec .	397	—	—	—	—	—	—	—	—	30	25	+20	—	—	+ 9	23	8	3	7	13	10	17
Leskovec-Krško	186	—	40	50	90	70	50	—	120	30	16	+20	+	1	+10.3	25	5	2	6	12	12	9
Bučka	307	5	110	155	60	20	60	130	—	75	26	+21	+	1	+10.2	24	4	2	10	18	2	19
Krka	300	—	—	—	50	60	40	—	150	—	—	+20	—	2	+ 9.4	20	3	2	5	14	11	15
Cerknica	575	—	20	40	10	10	50	—	10	20	30	+18	—	1	+ 7.3	24	3	5	6	17	7	25
Sv. Gregor-Ortnek . . .	736	—	—	—	44	58	74	—	176	—	—	+16	—	3	+ 6.2	24	2	5	5	8	7	23
Novo mesto	180	—	—	45	45	85	—	—	85	—	—	+22	—	1	+10	24	8	2	8	13	9	22
Šmarjeta	375	100	120	360	68	92	118	300	—	100	25	+21	+	1	+10.3	24	3	2	8	11	11	12
Valpča vas	280	—	—	—	95	50	10	—	155	—	—	+22	—	1	+ 8.4	21	1	2	10	5	15	8

Vsi panji so A.-Ž. sestava.

Nekaj čebelarških spominov.

Fr. Rojina — Zgornja Šiška.

(Dalje.)

Nenavadni poizkus, priti na cenen način do čebel, se mi je torej ponesrečil popolnoma. Rogala se mi je vsa moja tovarišija, povrh sem se pa še Jozeljnu močno zameril. Ko sem se namreč pricemeril po stezi mimo njegovega uljnjaka, in me je vprašal, zakaj se kisam, mu ihté povem svojo nezgodo. Ali namesto da bi me miloval in me vsaj malo potolažil, česar

sem se od takega prijatelja zatrdno nadejal in se tudi zelo potrudil, da bi se mu s čim obilnejšimi solzami tem bolj smilil, se kar na lepem razhudi nadme: »Tak takoo, moje čebele si kradel, čaki, čaki, zdaj ti bom pa kar koj vso kri izpil!« Jaz seveda nisem čakal, ampak sem se takoj spustil v drnec in v obupen jok, zakaj njegovo grožnjo sem vzel za povsem resno,

posebno še, ker je napravil za mano nekaj hitrih korakov, kakor da bi me hotel ujeti, in so mu pri tem »šlape«, ki jih je nosil vedno pri delu, tleskale ob gole peté.

Pritekel sem ves v eni sapi domov k — mami. I kam neki drugam naj se zateče otrok v svoji bridkosti, če ne k materi, saj ima samo ona razumevanje za njegove resnične, kakor tudi namišljene bolečine. »Le nič nikar ne jokaj« — so me tolažili, ko so mi zavezovali buško na čelu — »vsakčas bodo kuhani pehtranovi štruklji, potem bo pa précej vse dobro.« Dehteči pehtranovi štruklji z nekaj kanci medu povrh me še zdaj spravijo v najboljše voljo, kako bi me ne bili kot otroka! Pri nas smo jedli štruklje prav redkokdaj in le v postnih dneh, torej je bil tisti dan, ko sem napravil s svojimi prvimi čebelami tako polomijado, najbrže petek, petek pa — pravijo — je slab začetek. V koliko se je moje poznejše čebelarstvo ujemalo s to ljudsko vražo, bo razvidno iz nadaljnjih pripovedovanj.

Drugi dan smo si bili otroci takoj zopet dobri, saj otrok ni tak, da bi prizadejano mu žalitev nosil dolgo v srcu, kakor jo nosi odrasel človek včas leta in leta in je ne more pozabiti. K Jozeljnu pa se nisem upal; niti mimo hiše ne. Potepal sem se povsod drugod, ali pravega obstanka nisem imel nikjer; preveč sem bil navezan na tega dobrosrčnega možakarja, zato sem tako pogrešal njegove družbe. Proti večeru, ko se mu v delavnici že ni več dobro videlo, pride Jozelj k uljnaku, prisluškuje pri nekaterih panjovih, pregleda vse končnice in brade zgoraj in spodaj zavoljo večš, ki pridejo najrajši na večer iz svojih skrivališč, potem pa séde na klop poleg uljnaka. Skozi malo vrzel v meji ga opazujem, kako si pripravlja pipo, kako odviije roženi ustnik iz cevke, ga prebežga s travno bilko in ga še ft! ft! izpihne do čistega. Neprodušno sestavi zopet vse dele, poiskusi, če očejena pipa tudi dobro vleče, jo potlači do polovice v tobačni mehur in jo jame zložno basati z malimi ščepci tobaka, skrbno drobeč nekatera predebela listna rebrca. Neštetokrat mi je pustil prižgati pipo, zato sem se mu hotel s tem tudi tokrat prikupiti in se oglasim: »Jozeljnov ata! — saj nisem vedel, da so bile tiste čebele vaše, in jih zdaj ne bom nikoli več kradel, pa fajfo bi vam rad prižgal.« Najbrže je bilo tudi njemu že nekoliko dolgčas po meni, ker ga poldrug dan nisem zabaval s svojimi otroškimi čenčarijami, zakaj brez vsakršnega obotavljanja me takoj povabi k sebi. Ali bil sem oprezen, zato se je moral »zagvišati,« da mi ne bo izpil krvi, in sicer z najhujšo otroško prisego, namreč da naj ima drugače toliko grehov, smrtnih seveda, kolikor

je listja in trave. Zdaj sem bil varen; stečem k njemu, prižgem žveplenko in mu jo podržim na tobaku, dokler z zadovoljstvom ne ugotovi: »Dobro ga meče!« Kakor po navadi pri taki priliki, sem mu tudi tedaj navihal pobešene brke, potem pa sédel prav prav tik njega. Taka je bila najina sprava, ki je držala in in ostala neskaljena prav do njegove smrti, ko sem bil že dokaj let po svetu s trebuhom za kruhom. Umevno, da sem ga hodil obiskavat pri vsaki priliki tudi iz daljine, da sva vsakokrat zopet nekoliko pokramljala ter sem mu poročal, kje in kako čebelarim, kakšne so pašne razmere drugod in to in ono, saj ga je zanimalo vse, karkoli se je tikalo čebelarstva. Vselej sem se težko poslavljaval od ljubelega prijatelja, zlasti sem komaj krotil solze, ko sem mu zadnjič segel v koščeno roko, sluteč, da se vidiva poslednjikrat. Vrnivšemu se na svoje službeno mesto, mi je sledilo poročilo o njegovi smrti skoraj za petami. Iznenadilo me ni, pač pa silno užalostilo, kakor me je pozneje užalostil pogled na prazni prostor, kjer je stal nekoč Jozeljnov uljnjak, pri katerem sem preživel velik del svojih najlepših mladostnih dni.

Ako postavljam temu sicer preprostemu, a izredno razboritemu čebelarju z nekaterimi črticami iz njegovega življenja skromen spomenik v »Čebelarju«, storim to iz globoke hvaležnosti, ker poleg mojega očeta je bil on tisti, ki mi je dal pobudo, da sem srčno vzljublil čebele in pa podlago, da sem postal kolikortoliko čebelar tudi sam. Vse moje življenje je bilo potem v tesni zvezi s čebelami, in ni je sile, ki bi mogla zrahljati te vezi. Zrahljati ne, pač pa jih bo presekala šele smrt s svojo koso obenem, ko bo švistnila po niti mojega življenja.

Izmed čebelarjev, ki so hodili v mojem času ob nedeljah popoldne k Jozeljnu čebele past in moževat, so razen graščaka Galléta pomrli že vsi. Moj oče bi imeli zdaj stošest let, Smodin in Peterkuljc pa bi se že tudi sukala okoli devetdesetih. Smodin, pisal se je za Jakoba Žabnika, je bil moder in zelo resen mož, trden posestnik in čebelar prve vrste. Iz Zgornje Šiške sta on in Gallé edina prevažala čebele v pašo; spomladi v resje največ v Polhovgradec, a katerikrat tudi v Ločnico ali dol pod Zalog; pozneje pa, ko so bile čebele doma porojile, na Barje v bližino Krima v prašno ajdo in jelko. Imel je do sto panjov kranjičev, v kakršnih so v tistem času čebelarili še splošno vsi tukajšnji čebelarji, saj takrat drugačnih še poznali niso. Njegovih pet sinov pa čebelarji sedaj v samih žnideršičevcih; so to čebelarji, kakršnih je v naši banovini in sploh v vsej državi bore malo. Veselje do čebel jim

je v krvi ne le po očetu, ampak tudi po materi, ki je izhajala iz ugledne čebelarške Pikčeve rodovine s Poljan pri Št. Vidu nad Ljubljano.

Peterkuljc pa je bil velik dobrovoljček. V čebele je bil tako zaljubljen, da ga tudi v največjem delu ni bilo mogoče spraviti od njih. V neki slabotni uri pa ga je žena pregovorila, da je čebele prodal; ali ker mu brez čebel ni bilo živeti, ni hodil odslej k Jozeljnu samo ob nedeljah in praznikih, temveč ob lepih dnevih tudi med tednom. Ob rojih sva dokajkrat ležala v uljnaku na mehki otavi na trebuhu, pritiskala uho na končnice in poslušala matično petje in kvakanje in tisto značilno praskanje, cizikanje in cviljenje čebel tik pred rojem. Največ rojev smo prestregli, kolikor jih pa nismo, so se usedali skoraj vsi na naš vrt. Z desetimi leti sem že ogrebal roje, z dvanajstimi že kar brezhibno. Še dandanes navezujem panj na drog na isti način, kakor me je tega učil rajnki Peterkuljc. Umrli je še pred Jozeljnom. Tudi njegovega ulnjaka že zdavnaj ni več; izginil je, kakor so izginili v Zgornji Šiški prav vsi stari uljnaki, in ž njimi tudi stari kranjski panjovi s svojimi svojstvenimi slikami. Namesto njih je zrastle še več, za sedanje tukajšnje pašne razmere kar preveč modernih čebelnjakov. Tine Babnik, sedanji gospodar Iepe Smodinovine, se je izrazil nekoč povsem pravilno, da je čebelarjenje tod brez prepeljavanja čebel v boljšo pašo, samo še šport.

Graččak Gallé je zgornješišenski čebelarški veteran; ima že polnih 83 let. Ne čebelari pa

že več let, odkar so mu namreč tam dol nekje pod Zalogom neki zlikovci sredi zime izropali čez štirideset plemenjakov, da so mu pomrli od lakote vsi do zadnjega. Zdaj prihaja večkrat k meni, da si vzbujava čebelarške, lovške in druge spomine iz minulih časov. Zanimal se je za čebele že v zgodnji mladosti, ko je čebelarilo v velikem graščinskem uljnaku v Bistri, njegovem rojstnem kraju, po več čebelarjev. Pravil mi je o nekaterih čudovito bogatih čebelarških letinah, ko se je med s hoj dobesedno cedil, da se človek ni upal v boljši obleki v gozd. Bilo ga je nič koliko, in se čebelarji tudi niso nič bali zanj. Kdor je prišel k trganju, se ga je naužil lahko po mili volji. Nekemu brezdomnemu revežu, ki se je po osemnajstih letih vrnil od vojakov kot invalid v domačo vas, so ponudili ob takem času veliko skledo medu v satju, češ naj le je, kolikor se mu ljubi. In je jedel in jedel, dokler ni pospravil vsega, čemur se je vse čudilo. Ko se je bil napil povrh še vode, ga je začelo razganjati, pa tako, da so vsi mislili, zdaj zdaj bo po njem. S silno napetim trebuhom se je valjal po tleh in grozno hropel, a trebuh mu je še vedno naraščal. »Žlajdro akul, pa parajkelj!« — se oglasi nekdo izmed gledalcev. Rečeno, storjeno! In so privijali, dokler ni udarilo iz njega na obe strani. Ko so bili odnehali, mu je odleglo, potem pa je šel »počasi« dol k potoku. — Kadar sem videl, da je imel kak sladkosnednež na med večje oči kot želodec, sem mu povedal to resnično prigodbo, in o pravem času je odložil žlico. (Pride še.)

Društvene vesti.

Tečaji in predavanja.

Tečaj o vzreji matič. Vsem, ki so se priglasili za ta tečaj, sporočamo, da se bo tečaj vršil v soboto 10. junija t. l. na učiteljskišću v Ljubljani, Resljeva c. Začetek točno ob 9 dopoldne. Tečaj se bo vršil v soboto 10. junija dopoldne in popoldne. Naslednji dan, v nedeljo 11. junija pa si bodo udeleženci tečaja ogledali plemenilno postajo v Kamniški Bistrici. Iz Ljubljane se bodo odpeljali s kamniškim vlakom v Kamnik, od koder je še dve uri pešhoda do plemenilne postaje. Za ta dan naj si udeleženci nekoliko jedi za kosilo vzamejo s seboj. Zvečer povrtek v Ljubljano. Natančen program dobe čebelarji na predavanju. Tečaj bo vodil g. prof. Verbič. Na izlet čebelarjev v Kamniško Bistrico pa vabimo tudi še druge čebelarje, čeprav se tečaja ne bodo udeležili.

Tečaj o kontroli medu se bo vršil 18. junija t. l. točno ob 9 dopoldne na učiteljskišću v Ljubljani, Resljeva cesta. Tečaj se bo vršil le dopoldne, po potrebi tudi popoldne. Ta tečaj je namenjen v prvi vrsti onim čebelarjem, ki so od podružnice določeni za kontrolorje medu. Dostop k tečaju pa imajo tudi drugi čebelarji.

Čebelarški shod v Ptuj. Dne 4. junija t. l. se bo vršil v Ptuj velik čebelarški shod za vse čebelarje ptujske okolice. Na shodu bo predaval g. Henrik Peternel o kužnih boleznih ter zastopnik Drž. veterinarskega bakteriološkega zavoda v Ljubljani o povzročiteljih in spoznavanju gnilobe čebelne zalege. Začetek predavanja ob pol 9 dopoldne pri čebelnjaku g. Lenarčiča tik bolnišnice. Zaradi izredne važnosti predavanj vabimo vse čebelarje bližnje in daljne okolice Ptuja, da se shoda gotovo udeležijo.

»Zveza čebelarških podružnic« v Celju priredi v juniju tečaje odnosno predavanja pri sledečih podružnicah: dne 5. junija v Štrigovi, dne 11. junija v Celju (pri čebelnjaku g. Gabrška na Lavi) in v Središču, 18. junija v Bočni pri Gornjem gradu in dne 25. junija v Dolnji Lendavi.

Potujoča kmetijska razstava. V peti številki našega lista smo objavili program potujoče razstave do 15. junija. Od tega dne pa se bo razstavni vlak ustavljal na sledečih postajah: v Ribnici 15. VI., v Kočevju 17. VI., v Višnji gori 18. VI., v Trebnjem na Dolenjskem 19. VI., v Mokronogu-Bistrici 20. VI., v Novem mestu 21. VI., v Črnomlju 22. VI., v Metliki 23. VI., v Brežicah 24. VI., v Videm-Krškem 25. VI., v Sevnici 26. VI., v Laškem 27. VI., v Celju 28. VI., v Sv. Juriju 29. VI., v Rogaški Slatini-Šmarju pri Jelšah 30. VI., v Poljčanah 1. VII., v Praškem 2. VII., v Ptuju 3. VII., v Ormožu 4. VII., v Središču 5. VII., v Dolnji Lendavi 6. VII., v Ivankovcih 7. VII., v Ljutomeru 8. VII., v Slatini-Radencih 9. VII., v Gornji Radgoni 10. VII., v Murski Soboti 11. VII., v Hodošu 12. VII., v Mariboru 13. VII., v Rušah 14. VII., v Vuhredu-Marenbergu 15. VII., v Dravogradu-Meži 16. VII., v Prevaljah 17. VII., v Slovenjgradcu 18. VII., v Šoštanj-Topolščici 19. VII., v Smartnem ob Paki 20. VII., v Litiji 21. VII., v Domžalah 22. VII., v Kamniku 23. VII.

Sladkor. Po sklepu širšega odbora našega društva bodo dobivale odslej vse podružnice sladkor po Din 7.50 franko Ljubljana. Ta cena pa velja le za sladkor, ki bo naročen potom podružnic in razdeljen pri podružnicah. Na ta način hoče odbor društva pomagati, da bodo člani dobili sladkor po isti ceni kot ga dobivajo v Ljubljani in da bo mogoče podružnicam kriti stroške prevoza brez povišanja cene. Za vsa druga naročila sladkorja, ki se bodo izvršila izven podružnice, velja dosedanja cena 8 Din za kg.

Opazovalne postaje. Društvo dobiva od raznih članov prošnje, da bi jim odbor dodelil opazovalne postaje. Žal, da društvo nima zadostnih denarnih sredstev za nakup tehtnic i. dr., vsled česar ne more članom ustreči. Po sklepu seje pa je odbor pripravljen plačevati letno nagrado 100 Din in dati za uporabo vse potrebne tiskovine vsem onim čebelarjem, ki bi si nabavili tehtnico in toplomer iz lastnih sredstev in bi se zavezali, da bodo pošiljali redna mesečna poročila za objavo v »Čebelarju«. Zelo dobre in točne tehtnice ima v zalogi naša Čebelarna.

Janšev odsek. Da bo naše društvo primereno proslavilo 200 letnico Janševega rojstva,

se je ustanovil poseben odsek. Naloga odseka je, da sestavi celoten program proslave in ga sporazumno z glavnim odborom tudi izpelje. Za predsednika odseka je bil izvoljen g. Julij Slapšak, šolski ravnatelj v Ljubljani, za tajnika pa g. Franc Golob iz Most pri Ljubljani. Odbor bo zbiral zaenkrat snov za proslavo v treh smereh, in sicer za literarno, razstavno in propagandno delo. Več o tem pa v prihodnji številki.

Vsem čebelarjem. Kot smo poročali na drugem mestu, se je osnoval v Ljubljani tako imenovani Janšev odsek. Odsek potrebuje za literarno delo o Janši še mnogo snovi, zato prosí vse čebelarje, ki bi imeli o Janši še kake knjige, nemške ali slovenske in druge, da nam blagovolijo to sporočiti z navedbo imena knjige in pisatelja. Enako bo odsek hvaležen za vse spise in podatke o Janši, ki bi jih čebelarji, posebno iz Janševega domačega kraja, stavili na razpolago. Vsi tozadevni dopisi naj se pošljejo na naslov Čebelarskega društva.

Resen opomin. Ponovno prosimo vse člane društva, da čim prej poravnajo zaostalo članarino za lansko in letošnje leto. Ako res ne gre drugače, naj plačajo članarino v obrokih. Društvo že komaj izplačuje tekoče račune in to le vsled zacstankov. Naj blagovolijo člani upoštevati našo prošnjo in poziv in naj takoj odpošljejo še neplačano članarino.

Obračun. Blagajnik upravnega oddelka bo začel v mesecu juniju razpošiljati podružnicam polletni obračun o članarini. To se bo zgodilo, da se zaostanki ne bodo zavlekli preko novega leta.

POROČILO O ODBOROVIH SEJAH OSREDNJEGA DRUŠTVA.

IX. seja dne 2. marca 1933.

Navzočni: gg. predsednik Verbič, Arko, Bukovec, Znidersič in Dermelj. G. prof. Raič je bil zadržan na konferenci.

Zapisnik zadnje seje je bil odobren. Odbor je vzel tudi na znanje dopis Zveze jugoslov. čebelar. društev, ki je poročalo glede potujoče kmetijske razstave, glede čebelarskega zakona in polovične železniške vozovnice našemu občnemu zboru.

Novomeški podružnici je odbor dovolil 500 kg sladkorja v komisijsko razprodajo.

Blagajnik je prebral poročilo za občni zbor, ki ga je odbor vzel na znanje. Zaradi bližajočega se občnega zbora je blagajnik upravnega oddelka predložil odboru še proračun za leto 1933.

Odbor je odobril nakup »Poštnege leksikona«. G. vodja DČ je poročal, da bo treba nabaviti senčne plahte za izložbena okna. Odbor je g. vodjo pooblastil, da preskrbi potrebni proračun.

G. predsednik je poročal o izpitni komisiji za predavatelje, o snovi, ki naj bi jo novi predavatelji predelali ter sploh o delovanju te komisije. Odbor bo to zadevo razpravljaj še na drugih sejah.

X. seja dne 9. marca 1933.

Navzočni so bili vsi gg. odborniki.

Zapisnik zadnje seje je bil odobren. Tajnik je poročal o došlih dopisih, posebno o dopisu Zveze v Celju glede spremembe društvenih pravil in predloga za občni zbor. Zveza je obenem poslala tudi vabilo na svoj občni zbor dne 12. marca t. l. Kot zastopnik odbora se ga bo udeležil g. Bukovec.

Banski upravi je bila poslana ponovna vloga glede ureditve pašišč na Ptujskem polju. G. Žnideršič je k temu dodal mnenje, da naj bi se prevažalci organizirali in v najem vzeli na Ptujskem polju primerne parcele, kamor naj bi vozili svoje čebele na pašo. Ta organizacija naj bi prevzela ves prevoz čebel sporazumno s krajevnimi podružnicami. G. Žnideršič bo sestavil odsek prevažalcev, ki bo to delo izvršil.

Odbor je dalje sestavil spored za sejo širšega odbora dne 25. marca.

G. ravnatelj Arko je poročal, da je dosedanja sluga DČ službo odpovedal. Mesto njeega naj se sprejme Franc Guček za mesečno plačo 900 Din. Sprejeto.

XI. seja dne 16. marca 1933.

Navzočni so bili vsi gg. odborniki.

Vodja DČ je razkazal odbornikom način poslovanja DČ in njenega knjigovodstva. Odbor se je prepiral, da je knjigovodstvo DČ popolno, pregledno in v največjem redu. G. predsednik se je g. vodji DČ zahvalil za njegovo vestno poslovanje.

G. Bukovec je poročal o občnem zboru Zveze v Celju, katerega se je udeležil kot zastopnik glavnega odbora. Delegati so najbolj zahtevali ureditev pašišč, ki se mora letos za vsako ceno izvršiti. Izrazila se je tudi želja, da bi se g. podpredsednik vsaj enkrat na mesec udeleževal sej ožjega odbora. Delegati so tudi odobrvali tečaj za predavatelje.

Odbor je nato obravnaval zadevo pašišč.

Zapisnik zadnje seje je bil odobren. Predloge za občni zbor je odbor vzel na znanje.

Odbor je obravnaval zadeve za letošnji občni zbor.

XII. seja dne 23. marca 1933.

Navzočni so bili vsi gg. odborniki razen g. Žnideršiča.

Zapisnik zadnje seje je bil odobren. Došle dopise je odbor vzel na znanje in sklenil, da ponudi Sadjarskemu in vrtnarskemu ter Lovskemu društvu Sl. Č. v zameno.

Društvo je dobilo od banske uprave poročilo o analizi medu, katerega je dalo društvo v preskavo.

Določilo se je, da se bodo prodajale matice iz plemenilne postaje po 50 Din.

G. ravnatelj Arko je poročal glede rentnega davka v znesku 1800 Din, ki ga bo morala DČ plačati od obresti, ki jih je DČ plačala skladu za Čebelarski dom. DČ je obvezna plačevati tudi prispevke Pokojninskemu zavodu za go. Treo, namoščenko v DČ.

Končno je odbor še sklenil, da se zaradi težkih gospodarskih razmer, ki jih je še pričakovati, dovoli DČ brezobrestno posojilo iz sklada za Čebelarski dom, ki ga je DČ doslej obrestovala po 6½%.

XIII. seja (širšega odbora) dne 25. marca 1933.

Navzočni predsednik Verbič, podpredsednik Peternel, Arko, Bukovec, Lenarčič, Močnik, Majer, Peterlin, Raič, Strgar, Štefanciosa, Dermelj.

G. predsednik je očrtal delo ožjega odbora, po-

jasnil, da je le finančno stanje bilo vzrok, da se širši odbor ni mogel večkrat sestati.

Tajnik je prebral poročilo o delu in sklepih ožjega odbora. Sej je bilo 41. Širši odbor je vzel poročilo na znanje in odobril vse sklepe od zadnje seje širšega odbora pa do današnje.

Tajnik je prebral poročilo za občni zbor. G. podpredsednik je dal nekatera pojasnila o čebelnih boleznih, g. Lenarčič pa o prevozu čebel v pašo.

Blagajnik upravnega oddelka je podal blagajniško poročilo za občni zbor. Odborniki so bili obveščeni, da je dobilo Lovsko društvo lani 55.000 dinarjev banovinske podpore, naše društvo pa ni dobilo ničesar. Ista usoda je doletela tudi Sadjarsko in vrtnarsko društvo. G. predsednik je predlagal, da bi bilo primerno, ako bi se v Sl. Č. ne objavljali računski zaključek upravnega oddelka na podlagi ameriškega knjigovodstva kot doslej, temveč po enostavnem knjigovodstvu, da bo tako zaključek vsakemu razumljiv. Širši odbor je ta predlog odobril in sklenil, da ga bo predložil občnemu zboru v odobrenje.

Pri razpravi o sladkorju je g. Majer predlagal, da bi podružnice dobile pri skupnih naročilih primeren popust. Z ozirom na ta predlog in z ozirom na dobiček, ki ga bo društvo imelo od prodaje sladkorja, je širši odbor sklenil:

1. Iz čistega dobička naj se najprej poravnava dolg upravnega oddelka.

2. Ostanek je smatrati za rezervni sklad za nakup sladkorja ali pa za kako drugo akcijo, ki pa jo mora naknadno odobriti širši odbor.

3. Od naročenega 10. vagona sladkorja dobe vse podružnice pri skupnih naročilih primeren popust, ki ga določi odbor. Eventualni ostanek, ki bi ga društvo imelo od prodaje sladkorja, pa se bo razdelil po določenih širšega odbora.

Blagajnikovo poročilo je bilo nato odobreno.

Po tem poročilu je poročal g. ravnatelj Arko o delovanju in stanju DČ. G. Bukovec je omenil, da ima DČ sedaj prvovrstno blago v zalogi in je želel, da se vsi člani na to opozore in da DČ podpirajo.

G. Lenarčič je predlagal, naj bi se ob znižanju cen v DČ znižale tudi cene pri zalogah pri podružnicah. G. ravn. Arko je obljubil, da bo DČ v takem primeru dovolila podružnicam primeren odpis.

Poročilo g. Arka je nato odobreno.

Tajnik je prebral osnutek proračuna za leto 1933, ki je bil odobren.

Širši odbor je obravnaval listo novega odbora, ki naj bi jo stari odbor priporočil občnemu zboru. V listo je sprejel poleg dosedanjih odbornikov še nove odbornike gg. Babnika Janka, dr. Podgornika Milana in Medveda Ignacija iz Novega mesta.

G. Peternel je kot predsednik »Zveze« predlagal, naj se odslej pošiljajo »Zveze« prepisi zapisnikov sej ožjega odbora in pa programa prihodnje seje. Navesti je, kdaj je potrebno, da se seje udeleži član »Zveze«, da bo na ta način »Zveza« v stiku s tekočimi društvenimi posli. Odbor je predlog sprejel.

Širši odbor je obravnaval predloge podružnic za občni zbor. Vsi so bili odobreni in bodo na občnem zboru prebrani.

Obravnavalo se je, kako bi društvo najdostojneje praznovalo Janševo obletnico. Pojasnilo k tej točki sta podala g. predsednik in g. Bukovec. Obletnica naj bi se proslavila brez hrupnih prireditvev, zato pa tem bolj z delom za napredek čebelarstva in društva, s predavanji in s slavnostnim občnim zborom. Odborniki so izrazili še željo, da bi se o Janši predavalo tudi po šolah in izdal njegov življenjepis.

Kaj je odbor ukrenil glede ureditve pašišč in kaj naj bi še, je poročal g. predsednik Verbič. Ureditev pašišč je najtežja zadeva odborovega delovanja. Že Sumper je leta 1871 zahteval zakonito ureditev. Od takrat je ta zadeva vedno na dnevnem redu. Nasprotstva med čebelarji so vedno večja, oblast pa ne stori odločilnega koraka, društvo pa je brez moči. V mnogih primerih povzročajo škodo prevaževalci, toda tudi domači čebelarji zakrivijo marsikaj. Velikanska škoda bi nastala, če bi se prevoz prepovedal in mnogo naravnega daru bi ostalo neizrabljene. Dve možnosti sta, da bi se pašišča uredila:

1. Združeni mali čebelarji naj bi s pomočjo podružnic organizirali skupen prevoz.

2. S pomočjo banske uprave naj bi se pašišča razdelila med prevaževalce.

Kakor pri nas, so težave s prevažanjem čebel v pašo tudi v drugih državah.

G. Peternel je omenjal, da so čebele domačih čebelarjev za časa prevažanja bolj slabe, čebelar prevoznik pa ima takrat je močne. Umevno je, da je potem mnogo ropanja. Ljudem manjka poka. Prevaževalci bi morali bolj pravilno postopati. Posebno veliki čebelarji naj bi se naselili na pašiščih daleč zunaj na polju.

G. predsednik je prosil g. Peternela, naj bi Zveza predavala pri podružnicah na Ptujskem polju, kako naj domačini postopajo, da bodo prečili ropanje.

G. Majer je omenjal, da je treba določiti termin za privoz in odvoz čebel, g. Bukovec pa je omenil, da je napaka v glavnem ta, da se ob železnici nakopiči preveč čebel, zunaj na polju pa jih ni. Ščititi je treba na vsak način domače čebelarje. Treba bo mnogo truda in dela, predvsem pa razsodnosti čebelarjev, da se bodo odpravile vse dosedanje težave.

G. Lenarčič je sporočil nasvete ptujske podružnice, kako bi se pašišča uredila. Oblast mora izdati primerne predpise, ki jih naj društvo v svojo silo zahteva. Izjavil je, da naj se prepuste štajerska pašišča v prvi vrsti štajercem, kranjska pa Kranjcem.

Pri slučajnostih je prosil g. Peternel pojasnila, kaj je z inventarjem, ki je bil svoj čas nabavljen za čebelarstvo šolo. G. predsednik je pojasnil, da se je o tem ožji odbor že informiral pri banski upravi, ki sedaj zadevo zasleduje.

G. Peternel je poročal tudi o prostoru za plemenilno postajo na štajerskem, ki bi jo prevzela podružnica v Slovenjgradcu. G. predsednik je pojasnil, da se bo tudi ta postaja ustanovila, kakor hitro bo mogoče.

Ob koncu seje je g. predsednik sporočil, da bo praznoval g. Strgar letos v aprilu 30 letnico svojega poslovanja kot trgovec s čebelami in mu je za ta jubilej v imenu odbora srčno čestital. G. Strgar se je za čestitke zahvalil.

XIV. seja dne 26. marca 1933.

Takoj po občnem zboru je bila seja širšega odbora za konstituiranje odbora. Ker so odborniki iz mariborskega okrožja morali zaradi odhoda vlaka predčasno oditi, sta gg. Peternel in Lenarčič pooblastila tajnika, da izjavi na seji v njih imenu, da se oba strinjata s sklepi, ki jih bodo izvršili drugi gg. odborniki.

Odbor se je konstituiral sledeče:

predsednik: g. Josip Verbič, prof. v Ljubljani;

podpredsednik: g. Peternel Henrik, Bukov žlak;

vodja Čebelarne: g. Adolf Arko iz Ljubljane;

urednik lista: g. Avgust Bukovec iz Ljubljane;

tajnik in blagajnik: g. Dermelj Mirko iz Ljubljane;

knjižničar: g. Slavko Raič iz Ljubljane;

vodja opazovalnih postaj: g. Majer Julij iz Doba;

vodja kontrole medu: g. Žnideršič Anton.

XV. seja dne 30. marca 1933.

Navzočni: gg. predsednik Verbič, Arko, Babnik, dr. Podgornik, Raič, Žnideršič in Dermelj.

G. predsednik je pozdravil nova odbornika gg. Babnika in dr. Podgornika, pa tudi vse ostale gg. odbornike, ki so zopet prevzeli delo v odboru, ter želel, da bi vsi s skupnimi močmi složno delovali v korist čebelarstva. Občni zbor je naložil odboru delo, katerega skušajmo izvršiti na najboljši način.

Zapisnik seje širšega odbora, ki se je vršila dne 25. marca t. l., in zapisnik seje širšega odbora po občnem zboru, na kateri se je odbor konstituiral, sta bila odobrena.

Odbor je obravnaval vlogi, ki ju bo poslal banski upravi, in sicer glede ureditve pašišč in podpore. Vlogi bo odbor na prihodnji seji še enkrat obravnaval in ju nato odposlal. Odbor se bo odločno zavzel, da se bo zadeva pašišč vendar že uredila.

Z ozirom na to, da je še vedno mnogo čebelarjev, ki članarine za leto 1932 še niso plačali, je bilo sklenjeno, da se vsem tem ustavi pošiljanje lista, dokler ne plačajo zaostale članarine.

Na predlog g. ravnatelja Arka je odbor odobril nakup večje množine rešetk iz palčic.

Odbor je sklenil, da povabi k eni prihodnjih sej g. ing. Jelačina kot zastopnika banske uprave, da se osebno porazgovorimo o ureditvi pašišč.

Vesti iz podružnic.

Podružnica v Dolnji Lendavi. Minulo leto je bilo za tukajšnje čebelarje leto velike preskušnje. Velikanska suša je jako razredčila naše vrste. Pobrala je namreč velikemu številu čebelarjev gladko vse družine iz čebeljakov. Potem, ko nima čebelar več čebel, res ni več čebelar in seveda ne več član podružnice.

Ker pa ni samo slaba letina kriva, da je podleglo toliko družin, ampak prav toliko neznanje čebelarjev, bo dne 25. junija letos v Dolnji Lendavi čebelarji tečaj, ki ga bo vodil znani in izkušeni čebelar g. H. Peternel, predsednik Zveze čebelarstvih podružnic za Mariborsko okrožje. — Obrazložil nam bo zlasti to, česar smo bili že

lani tako potrebni in o čemer si še po preskušnji nismo na jasnem, namreč o pitanju s sladkorjem. Tudi o vzreji matic nam bo g. predavatelj predaval. Ker pa je po padcu tolikih čebelnih družin ostalo v panjih samo golo satovje, se bo tudi praktično izvedlo kuhanje voska. Podružnica ima na razpolago lastno stiskalnico za vosek. Vsi čebelarji, ki imate na razpolago za kuhanje voščine, javite to podružnici, ker potrebujemo za praktično predavanje precejšnje množine satja, osobito, ker je stiskalnica velika.

Tudi drugače se bodo lahko čebelarji seznanili še z marsičem, kar potrebujejo v čebelarstvu. Zato obvestite o tečaju tudi neorganizirane čebelarje

in jih pripeljite s seboj. Tečaj se bo pričel po prihodu jutranjega vlaka in bo trajal ves dan z popoldanskim odmorom.

Tečaj se bo vršil v spodnjem razredu osnovne šole.

Trebnje. Dne 30. aprila smo imeli manjši sestanek zaradi ustanovitve prepotrebne podružnice za Trebnje in okolice. V pripravljani odbor so bili izvoljeni gg.: Matija Brulc za predsednika, Anton Gorc za tajnika, Janko Prosenik za blagajnika, za odbornike Anton Lah, Alojzij Kužnik ter Josip Pate.

Dosedaj imamo vpisanih 14 članov, katerih število pa upamo vsaj najmanj podvojiti.

Pobudo za to akcijo sta dala M. Brulc in Gorc ter predavatelj g. tajnik Liliija in inženjer Urbas od novomeške podružnice, za to se imenovanima gospodoma iskreno zahvaljujemo ter upamo, da ju bomo še večkrat videli ter se še kaj zanimivega pogovorimo.

Zelimo, da vsak član pridobi še kaj novih, ker le v skupnem smotrenem delu bomo mogli kaj doseči. Zal, da se nekateri premalo zavedajo tega. Mnenja smo, da bo dober član le tisti, ki je čebelar s srcem in ljubeznijo. Vse drugo ne drži in nima obstanka. Zatorej, kdor pristopi, bo dobrosrčno sprejet in pozdravljen, a se naj zaveda in nikdar ne pozabi svoje dolžnosti.

Imeli smo pred leti podružnico, a je žalostno preminula samo zato, ker ni bilo prave zavednosti ter so bili nekateri čebelarji polovičarji in mislili, da če so v društvu, da bo potem med tekel kot Krka ali Temenica v velik sod, ki ga z dobrim dalinogledom opazimo v oddaljenosti več sto kilometrov. Pa še ni dosti. Zraven bi moral stati še en tak sod posebne vrste. Ta bi sploh ne imel dna, ali tako daleč, da bi se nikoli ne pokazal ter bi iz njega grabili po mili volji brezplačno.

Da na ta način ne gre, je več kot jasno. Čudežev ni! Zavedajmo se samo, da delo, resno delo ustvarja tudi čudeže in v to — upamo!

Pozdravljeni! Gorc.

Bočna pri Gornjem gradu. Z veseljem je pozdraviti, da je naša podružnica v zadnjem času znatno oživela. Na rednem občnem zboru in na poznejših odborovih sejah je bilo storjenih več važnih sklepov za procvit in napredek podružnice. Mnogo je pa še med nami neorganiziranih čebelarjev. Da bo naše delo tem uspešnejše, pozivamo že vse včlanjene tovariše, da nam pridobijo še čim več novih.

Vse čebelarje in nam naklonjene prijatelje opozarjamo na čebelarsko predavanje in čebelarski tečaj, ki bo v nedeljo 18. junija t. l. pri tovarišu načelniku g. Krajncu Francu, mlinarju na Kropi pri Bočni.

Pričetek tečaja bo okrog pol druge ure popoldne in ga bo vodil naš priznani čebelar veleč. g. Paternele, predsednik »Zveze« v Celju.

Udeležite se ga v čim lepšem številu!

Podružnica v Rogoški Slatini je imela redni letni občni zbor dne 7. februarja. Iz poročila odbora je razvidno, da je bila lanska letina za čebelarje izredno neugodna. Mnogo neorganiziranih čebelarjev je obupalo in čebelarjenje sploh opustilo. Občni zbor pa je bil soglasnega mnenja, da nikakor ne kaže postopati tako, kajti če nas čebele niso zapustile v dobrih časih, jim moramo v hudih časih vrniti. Iz blagajniških rezerv bo podružnica podprla nakup kranjčev, da se čimprej število panjev pomnoži. V odbor so bili izvoljeni: Verk Miloš, Fišer Karel, Kert Josip, Berglez Anton in Čonč Leopold.

Ljubljanska podružnica ima prihodno odborovo sejo v torek 6. junija ob 8 zvečer pri »Nacetu« na Šmartinski cesti. Čebelarji, ki se zanimate za odborovo delo, ste vedno dobrodošli gostje. Tajnik.

Drobiž.

Naša velečebelarstva kažejo v mnogih primerih sliko, ki bi lahko služila mladim čebelarjem za zgled, kakšno n'e sme biti čebelarstvo. Nedavno sem kar tako na svojo pest pregledal neko tako čebelarstvo in moram reči, da sem se čudil, kako more kdo čebelariti v takem neredu in taki nesnagi. Panji razbiti, neprepleskani, brade potrgane, končnice onesnažene, zadi v čebelnjaku kakor v ciganskem brlogu: satniki, sati, orodje, panji, cunje, papir, deske, letve, prazne steklenice — vse križem razmetano. Opazil nisem niti enega dobrega panja, dasi jih je bilo v čebelnjaku blizu 100, od teh nad 30, ki so čez zimo zaradi prevelikih međenih zalog pomrli. Taka čebelarstva nam mnogo škodujejo in nimajo pravice do obstanka. Zato jih tudi vrag jemlje. Čimprej izginejo, tem boljše za splošnost. Dobro urejeno in z ljubeznijo oskrbovano manjše čebelarstvo je več vredno nego še tako obširno velečebelarstvo na lončenih nogah.

Najboljša poraba medu. Poznam čebelarja, ki »pomolze« vse panje, čim se posvetijo v

satju prve kapljice medu. S tem medom potem iste čebele draži, da matice močnejše zalegajo. Ko popita ves med, ga zopet potoči in zopet poklada. To ponavlja po tri do štirikrat od srede junija do začetka avgusta. Panji so pred ajdo ravno prav oskubeni in zdraženi, da se lahko z vidnim uspehom uveljavljajo pri nabiranju zimske zaloge.

Ta novi način čebelarjenja utegne imeti še lepo bodočnost, kajti ni kar tako vzeti klobaso iz želodca, jo zopet pojesti ter zopet vzeti iz želodca itd. itd. Kako na priprost način se da urediti prehrana po tem receptu.

Nezmislno zatiranje trotjega satja je vzrok, da ga potem čebele napravijo kjer le morejo. Potem imamo v panjih prav malo satov s samimi čebelnimi celicami, pač pa mnogo satov, ki so pokvarjeni s trotjimi celicami na mnogih mestih.

Kaj je novega v jugoslovanskem čebelarskem svetu? Nič, prav nič! Strahovito mrtvilo, kamor se ozremo.

Zanimiva odredba Avstr. drž. železnic. Na prošnjo čebelarske zveze je ravnateljstvo od-

redilo, da se pri prevozu čebel v pašo po železnici računa na panj povprečna teža 35 kg, za kranjička pa 20 kg, pa bodisi, da jih peljemo v pašo ali iz paše.

Čebelni trebež po večdnevnem deževju v aprilu, maju in v poletnih mesecih je drugačen kakor spomladanski trebež, ki je temne barve in bolj ali manj voden. Trebež v omenjenih mesecih je mnogo svetlejšje, rumenkaste barve in ima obliko tanke nitke. Z njim so posute brade in končnice panjev. Včasih, po daljšem deževju, ko se čebele močno praše, prihajajo iz panjev mladice, ki imajo zadek tako natrpan z neprebavljeno obnožino, da se ne morejo dvigniti v zrak. Lazijo po tleh, za njimi se pa vlečejo daljše nitke trdega trebeža. Zbirajo se v gručah kakor pri kaki bolezni, nose mi. Ti pojavi so posebno očitni, kadar cvete regrat. Opazovali smo jih tudi letos, le da niso mladice lazile okoli.

Črna dneva za čebele sta bila letos 22. in 23. aprila. Po večdnevem slabem vremenu in snegu so žejne čebele planile iz panjev v vetrovno ozračje. Tisoče in tisoče živali je otrpnilo ter obležalo na tleh. V Ljubljani je bil padec čebel tolik, da ga nihče ne pomni. Panji so za tri tedne v napredku — nazadovale. V zavetnih legah panji niso toliko trpeli.

Zdravilnost medu. Vseposvoda je znano, da ima med veliko zdravilno moč in ga zdravniki priporočajo zoper mnogotere bolezni. Danes naj omenim dva taka primera, ki sta prav posebna.

Poznam primer, da zdravnik leči božjast s kostanjevim medom. Zjutraj na tešče žličko čistega kostanjevega medu, ki pa mu ne sme biti primešanega nič cvetličnega! Ob kostanjevi paši naj bolnik pusti, da ga čebele pomalem pikajo. To baje zelo ugodno vpliva in podpira naglo lečenje epilepsije.

Pa tudi proti glistam je med dobro zdravilo! Kdo bi si to mislil! Iz povsem verodostojnega vira vem, da mora nekdo, ki je močno podvržen glistam, ob napadih uživati po žlico medu na tešče. Od preobite sladkobe ugonobljene gliste zapuščajo telo! To je v najboljši moški dobi živeč gospod, ki je v medu našel edino uspešno sredstvo proti glistam, dasi je poizkusil in preskusil vsa priporočena zdravila. J. M.

Razmnoževanje ive. Ivo razmnoževati s semenjem je precej problematičnega pomena. Razmnožujejo jih s potaknjenci. Medtem ko zadostuje za druge vrbe, da le potaknemo vejico v vlažno zemljo, moramo z ivo previdneje ravnati. Vejice režemo februarja me-

seca in jih nastavimo v kozarec z vodo, da se okoreničijo. Enako postopamo z oleandrom. Ko se razvijejo prve drobne in bele koreninice, jih posadimo v vlažno zemljo. Tako mi je svetoval stric, star preizkušen gozdarski praktik.

Letos pa čitam v »Bienen Vater« v marčevi številki sledeče: Potaknjence ive režemo v zimskih mesecih, ko rast počiva. V šopih po 10—20 jih nastavimo v posode z vodo, v kateri je par koščkov oglja. Ko so se okoreničili, jih previdno razvežemo in posadimo v peščeno zemljo ter jih dobro zamočimo. Vse leto moramo skrbeti za dovoljno vlago. Na stalno mesto jih presadimo šele drugo leto.

J. M.

Uspešno obrambno sredstvo tihotapcev. V neki vasi na nemško-holandski državni meji so carinski uradniki zasledovali tihotapce, ki so se v sili skrili v neki čebelnjak. Kmalu so jih izvohali in obkolili. Sprejel jih je prečuden topovski ogenj. Tihotapci so zmetali nanje 15 košev čebel, ki so razdražene napadle zasledovalce. Tihotapcem se je potem posrečilo pobežniti. (Leipz. Bzt.)

Na banovinski vinarski in sadjarski šoli v Mariboru prične novo šolsko leto dne 15. septembra t. l. Šola je dvoletna ter ima internat za 60 gojencev in 57 ha veliko posestvo z vsemi kmetijskimi panogami.

Za sprejem je potrebna starost najmanj 16 let ter z dobrim uspehom dovršena osnovna šola. Kmečki sinovi, ki ostanejo po končani kmetijski šoli doma, imajo pri sprejemu prednost. Sprejme se tudi nekaj eksternistov, izven zavoda stanujočih. Mesečna vzdrževalnina znaša 25 do 300 Din in se določi individualno po premoženjskih razmerah prosilcev.

Prošnje za sprejem (kolek 25 Din) je poslati ravnateljstvu najkasneje do 15. julija t. l. ter priložiti: krstni list, domovnico, odpustnico, odnosno zadnje šolsko spričevalo; spričevalo o nravnosti pri onih prosilcih, ki ne vstopijo v zavod neposredno iz kake druge šole; obvezno izjavo staršev, odnosno varuha, da bodo krili stroške za šolanje. Pridni sinovi manj premožnih posestnikov, ki reflektirajo na znižanje mesečne vzdrževalnine in žele banovinsko stipendijo ali stipendijo sreskega kmetijskega odbora, morajo priložiti tudi premoženjski izkaz z uradno navedbo višine zemljiškega davka ter gospodarskega stanja staršev in izjavo, da ostanejo po končanem šolanju na domači kmetiji.

Podrobnejša pojasnila daje na željo ravnateljstvo.

**S
v
o
j
i
k
s
v
o
j
i
m**

Apeliramo na zavednost slovenskih čebelarjev, da si oskrbe potrebno čebelarstvo orodje, panje in druge potrebščine le v

»DRUŠTVENI ČEBELARNI« v LJUBLJANI

Miklošičeva — Pražakova št. 13, ali pa v njenih podružnicah:

- v Celju (pri »Zvezi čebelarstvih podružnic za mariborsko okrožje«) v skladišču podružnice Kmetijske družbe v Kolenčevi ulici,
- v Dolnji Lendavi (pri ondotni čebelarstvi podružnici) v trgovini g. Marice Severjeve,
- na Jesenicah (pri ondotni čebelarstvi podružnici) pri g. Ivanu Šetincu, podružničnem blagajniku,
- v Mariboru (pri tamošnji čebelarstvi podružnici) v skladišču podružnice Kmetijske družbe na Meljski cesti 12,
- v Naklem pri Kranju (pri ondotni čebelarstvi podružnici) v prodajalni Gospodarske zadruge,
- v Novem mestu (pri tamošnji čebelarstvi podružnici) pri g. odborniku J. Medvedu,
- v Ptujju (pri ondotni čebelarstvi podružnici) pri g. odborniku Franu Lenarčiču, žel. uradniku v pok., v Prešernovi ul. 19,
- v Slovenjgradcu (pri ondotni čebelarstvi podružnici) pri g. tajniku Ivanu Kavsu.

Čebelarji, vedno pomnite, da je „Društvena čebelarna“ last Vas vseh!

Društvena čebelarna je uvedla v prodajo:

- Št. 71 »Šotal« kadilo za pomirjenje čebel, ki je enakovredno Euskolu. V zavojčku, ki stane Din 4.—, je 9 briketov.
- Št. 72 Svečnik za »Šotal« s kajfežem, komad Din 8.—. Na priostreno žico sredi svečnika se natakne kos Šotala ali Euskola, ki se prižge. Ako tlečega Šotala ali Euskola več ne rabimo, ga ni treba odstraniti s svečnika, marveč ga pokrijemo s kajfežem, nakar v kratkem času ugasne.
- Št. 100 Virijentovo stiskalnico za vosek . . . . . Din 1200.—
- Št. 156 Hramček za dva plemenilnika . . . . . „ 40.—
- Št. 157 Plemenilnik (glej sliko in opis v 5 števil. Sl. Č. l. 1933) „ 33.—
- Št. 158 Matičnico za plemenilnik . . . . . „ 6.—

Radi nove cenejšje nabave nudimo sedaj:

- Št. 11 Nosilec za matično rešetko, komad po . . . . . Din 1.—
- Št. 18 Zapah za okence, par po . . . . . „ 1'25
- Št. 25a Matično rešetko iz kovinskih paličic 23×13.5 cm . . . . . „ 6'50
- Št. 25b Matično rešetko iz kovinskih paličic 23×40 cm . . . . . „ 16.—
- Št. 29a, b Kvačnico za A.-Ž. panj, komad po . . . . . „ 2.—
- Št. 30 Satnik za A.-Ž. panj, nezbit, komad po . . . . . „ 0'80
- Št. 34 Zapah za žrelo, dvokrilen, komad po . . . . . „ 2'50
- Št. 90 Žico pocinjeno v pločevinastem zvitku, komad po . . . . . „ 5.—
- Št. 92b Satnice v zameno za vosek, kg po . . . . . „ 8.—

V zalogi imamo še nekaj prav dobro uporabnih novih A.-Ž. panjev po Din 150.— za komad.

Opozorilo!

I. KURILJ, Ljubljana, Mestni trg 5/II krojaški salon

obvešča cenjeno občinstvo, da je znova znižal cene za izdelovanje oblek. Vsa dela izvršuje strokovno dovršeno in garantirano brezhibno.

Vsem izdelkom je cena za 30% znižana. — — — P. n. občinstvu se priporoča za cenjeni obisk.

Mali oglasi

Prodam dobre škafe za med s pokrovi in zapahi po jako nizki ceni.
Ivan Zakrajšek, Strletje 4, p. Rob na Dolenjskem.

Čebelnjak za 21 žnidaršičev ugodno prodam. — I. Gašperin v Ljubljani, Hrenova ulica šte. 17.

Čebelarji!

Dne 11. junija t. l. ob priliki tečaja o vzreji matic, priredi naše društvo skupen izlet v Kamniško Bistrico, kjer si bomo ogledali društveno plemenilno postajo. Odhod z jutranjim kamniškim vlakom, ki odhaja iz Ljubljane ob 5.50. Vabimo vse čebelarje, posebno one iz okolice Ljubljane in ob kamniški progi, da se izleta udeleže. Nekaj jedi za kosilo je vzeti s seboi.

Stari letniki. Uprava »Slov. Čebelarja« ima v zalogi še več popolnih starih letnikov in posameznih števil, ki so potrebne za izpopolnitev letnika. V zalogi so popolni letniki 1904, 1905, 1908, 1910, 1912, 1915, 1917, 1921, 1922, 1923, 1925, 1926, 1927, 1928, 1931. Vsak letnik stane 20 Din, posamezne številke pa so na razpolago po 2 Din.

Na razpolago so še številke sledečih letnikov:

1899: 1, 2, 4, 6, 7, 8, 9, 10, 11.

1900: 10, 11, 12.

1903: vse, le št. 8 ne.

1905: 2, 3, 4, 5, 6, 7, 12.

1906: 1, 2, 4, 6, 8, 9, 11, 12.

1907: vse, le št. 3 ne.

1908: vse, le št. 2 ne.

1909: vse, le št. 1 ne.

1912: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 10.

1913: vse, le št. 7 in 8 ne.

1914: 1, 3, 4, 5, 9, 10, 11, 12.

1915: vse, le št. 2 in 3 ne.

1916: vse, le št. 7, 8, 9 ne.

1917: vse, le št. 1 in 2 ne.

1918: 1, 2, 3, 4.

1919: 8, 9, 10, 11, 12.

1920: 2, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12.

1921: vse številke.

1922: vse, le št. 5 in 6 ne.

1923: vse številke.

1924: vse, le št. 1 ne.

1925: vse številke.

1926: vse, le št. 8 ne.

1927: vse številke.

1928: vse številke.

1929: vse, le št. 2 ne.

1930: vse, le št. 2 ne.

1931: vse številke.

1932: vse številke.

Potom Društvene čebelarne si lahko nabavite razložljiv čebelnjak za 10 A.-Ž. panjev: »Dr. Podgornikov Zložljivec« za Din 680.—. (Glej sliko in popis v 2. šte. Slovenskega Čebelarja l. 1933.)